

गुणमति (गुण + मति) m. N. pr. eines buddh. Lehrers VJUTP. 90. LALIT. 282. BURN. Intr. 566. HIOUEN-THSANG I, 442. fgg. SCHIEFNER, Le-bensb. 310 (80).

गुणमय (von गुण) adj. f. ई 1) aus einzelnen Fäden — und aus Tugenden gebildet: तया ब्रह्मनश्चतुः पश्चिर्गुणमयैः MBH. 1, 6546. — 2) aus den drei Grundeigenschaften hervorgegangen, darauf beruhend, dieselben enthaltend BHAG. 7, 13. 14. MBH. 14, 1327. BHĀG. P. 4, 2. 30. 33. 3, 5, 26.

गुणम् (wie eben), गुणयति vervielfachen, multipliciren VARĀH. BRH. S. 8, 20. गुणित multiplicirt AK. 3, 2, 38. TRIK. 3, 1, 25. H. 1483. नवगुणित mit neun multiplicirt VARĀH. BRH. S. 52, 67. सत्सुगुणित vertausendfacht MBH. 3, 7030. PAÑKAT. III, 255. शत° VIKR. 63. विरुगुणितं तं तमात्मा-भिलाषम् durch die Trennung vermehrt MEGH. 109. Nach DHĀTUP. 35, 41: einladen. — Vgl. गुणन.

— अनुगुणित angepasst, entsprechend: स्निग्धस्मितानुगुणित (श्वलोका) BHĀG. P. 3, 28, 31 gehört zu अनुगुण.

— परि wiederholen: अनवर्तपरिगुणितगुणगण BHĀG. P. 5, 3, 11. त्रि-परिगुणित um drei vermehrt d. i. wozu drei addirt worden ist (nicht: mit drei multiplicirt) VARĀH. BRH. S. 65, 5.

— प्रगुणित (von प्रगुण) s. bes.

गुणरत्न (गुण + रत्न) n. Perle der guten Eigenschaften, Titel einer kurzen Sammlung von Sprüchen von Bhavabhūti HAEER. Anth. 323. fgg.

गुणराग (गुण + राग) m. das Wohlgefallen an Jm's Eigenschaften (?): धूमरत्नामवयुषी विशीर्णमलिनान्ध्वराम् । गुणरागागतो तस्य इषिणी-निव दुर्गातम् ॥ KATHĀS. 2, 51.

गुणराजप्रभास (गुण - राज + प्र°) m. N. pr. eines Buddha LALIT. 282.

गुणराशि (गुण Vorzug + राशि Haufe) m. 1) ein Bein. Āiva's Āiv. — 2) N. pr. eines Buddha LALIT. Calc. 3, 19.

गुणलपनिका (von गुणलपनी) f. Zelt H. 682.

गुणलपनी (गुण Strick + लपनी) f. dass. HALĀJ. im ÇKDR.

गुणवचन (गुण + व°) n. (m. P. 4, 1, 42, Sch.) Eigenschaftswort P. 2, 1, 30. 4, 1, 44. 5, 1, 124. 3, 58. 6, 2, 24. 8, 1, 12. 1, 4, 1, VARTT. 2. fgg.

गुणवत्ता (von गुणवत्) f. Besitz von schönen Eigenschaften, Tugendhaftigkeit: तस्य पुत्रो ऽतिचक्राम पितरं गुणवत्तया MBH. 14, 86. R. 2, 26, 2. RAH. 8, 31.

गुणवत्त्व (wie eben) n. Besitz von Eigenschaften SĪH. D. 4, 5, 7.

गुणवत् (von गुण) 1) adj. a) mit Eigenschaften versehen: प्रकृतिः सिद्ध-कृत् 60. — b) mit guten Eigenschaften —, mit Tugenden —, mit Vorzügen versehen; vorzüglich, vollkommen, ausgezeichnet TRIK. 3, 1, 15. von Per-sonen R. 1, 1 2. 2, 35. 3, 38, 12. PAÑKAT. 67, 25. HIT. I, 70. VID. 41. 203. ÇUK. 31, 19. गुणवद्विस्त्रिभिः पदिश्रुतयो गुणवान्भिषक् SUÇR. 1, 123, 9. तोय 172, 3. 176, 17. 188, 4. धान्य 199, 18. अन्नतुल्यं मृदु च पत्रं गुणवदुच्यते 2, 14, 19. अन्नानि MBH. 2, 232. आश्रम R. 3, 11, 16. त्वरा गुणवती प्रोक्ता 4, 24, 17. विशिष्टाया विशिष्टेन संगमो गुणवान्भवेत् N. 1, 29. मान्यस्थान M. 2, 137. कार्य BHART. 2, 97. compar. गुणवत्तर M. 5, 113. R. 3, 41, 15. PAÑKAT. I, 319. superl. गुणवत्तम JĀG. 2, 78. — 2) m. N. pr. eines Sohnes der Guṇavati HARIV. 8840. — 3) f. °वती N. pr. einer Tochter Su-nābha's, der Gemahlin Çāmba's und Mutter Guṇavant's HARIV. 8762. 8779. 8840.

गुणवर्तिन् (गुण + व°) adj. auf dem Wege der Tugend sich befindend R. 2, 82, 18.

गुणवर्मन् (गुण + व°) m. N. pr. eines Mannes KATHĀS. 18, 74.

गुणवाचक (गुण + वा°) adj. eine Eigenschaft bezeichnend: शब्द ein Eigenschaftswort P. 8, 1, 12, Sch. VOP. 4, 17.

गुणवाद (गुण + वाद्) m. Hervorhebung der Vorzüge (zur Begründung einer widersprechenden Ansicht) MADHUS. in Ind. St. 1, 15.

गुणावध (गुण + विधा) adj. mit den verschiedenen Eigenschaften be-haftet MBH. 12, 11466.

गुणविलु (गुण + वि°) m. N. pr. eines Scholiasten COLEBR. Misc. Ess. I, 149. 212. Ind. St. 1, 469.

गुणवृत्त (गुण Strick + वृत्त) m. Mast oder ein Pfosten, an den ein Schiff, ein Boot angebunden wird, TRIK. 3, 3, 13. 276. H. 877. Auch °वृत्तक m. AK. 1, 2, 3, 12..

गुणवृत्ति (गुण + वृ°) f. ein secundäres, uneigentliches Verhältniss (Gegens. मुख्या वृत्तिः): द्वितीयो ऽर्धगुणवृत्त्यात्र प्रतिप्रस्थाता KĀTĀ. ÇA. 9, 8, 9, Sch. 20, 1, 38, Sch.

गुणशब्द (गुण + शब्द) m. Eigenschaftswort H. 16.

गुणशील (गुण + शील) adj. tugendhaft: अगुण° HIT. I, 182.

गुणसागर (गुण + सा°) m. 1) ein Meer von guten Eigenschaften, ein Ausbund von Tugenden ÇUK. 39, 1. — 2) ein Bein. Brahman's ÇABDAR. im ÇKDR. — 3) N. pr. eines Buddha TRIK. 1, 1, 14.

गुणस्थानप्रकरण (गुण - स्थान + प्र°) n. Titel eines buddh. Werkes Z. d. d. m. G. 2, 337 (123, b).

गुणाकर (गुण + आकर) m. 1) eine Fülle von Vorzügen, ein Ausbund von Tugenden MĀRK. P. 20, 20. — 2) ein Beiname a) Āiva's Āiv. — b) Çākjamuni's TRIK. 1, 1, 8.

गुणान्तर (गुण + अन्तर) n. die Vocale अ, इ, ए (s. गुण 1, m): गुणान्-रन्यथेन (?) बुद्धेः साम्राज्यं भवति PAÑKAT. 42, 14.

गुणायधर (गुण - अय + धर) m. N. pr. eines Mannes LALIT. 168.

गुणाङ्ग s. u. 3. अङ्ग 3. am Ende.

गुणाद्य (गुण + आद्य) m. N. pr. eines Brahmanen, = Māljavant in einer früheren Geburt KATHĀS. 1, 63. 6. 1. 20. VĀSĀV. in Z. d. d. m. G. 8, 537.

गुणाधिप (गुण + अधिप) m. N. pr. eines Königs VET. 16, 5.

गुणाधिष्ठानक (गुण Schnur + आधिष्ठान) n. die Brustgegend, wo der Gürtel gebunden wird, H. c. 124.

गुणानुराग (गुण + अनु°) m. das Wohlgefallen an den Vorzügen, Beifall H. 1403.

गुणाब्धि (गुण + आब्धि) m. ein Buddha H. c. 80. — Vgl. गुणासागर.

गुणायन (गुण + अयन) adj. der auf dem Wege der Tugend wandelt BHĀG. P. 4, 21, 43.

गुणालाभ (गुण + अलाभ) m. das Nichtunschlagen, Unwirksamkeit: क्रियायाः SUÇR. 1, 131, 5, 7.

गुणिका f. Geschwulst, = मूलाङ्ग HĀ. 261. Oder ist etwa मूलाङ्क (vgl. गुणानिका) Null zu lesen?

गुणिता (von गुणिन्) f. Tugendhaftigkeit: मातृपितृकृत्यासो गुणिता-मोते बालकः HIT. Pr. 36.